

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202658
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3720202658.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobkyne A. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, ul. Železničná 90/12, IČO: 42 020 921, proti žalovanému E. C. D., so sídlom C. D., F. X/X, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpenému Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom so sídlom Považská Bystrica, M. R. Štefánika 157/45, IČO: 42 014 247, za účasti intervenienta G. C., H. I. J. B., so sídlom D., K. XX, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 26, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 3.264,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. decembra 2022, č.k. 13C/41/2020-155, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku I. p o t v r d z u j e .
- Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania m e n í tak, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu na náhradu škody na zdraví, ktorá mala žalobkyňi vzniknúť v dôsledku pádu na zľadovatenom chodníku, ktorého správcou je žalovaný. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa v dôsledku pádu na chodníku pokrytého poľadovicou utrpela zlomeninu predlaktia. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu posúdil vec podľa § 420 OZ a riešil otázku, či žalovaný porušil právnu povinnosť údržby pozemnej komunikácie uloženú ustanovením § 3d ods. 6 zákona o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb, podľa ktorého vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

2. Z doplneného dokazovania prijal súd prvej inštancie záver, že vznik poľadovice nastal deň pred škodovou udalosťou o 20:30 hod., ktorá trvala do dňa škodovej udalosti do 03:30 hod., pričom sa nevyskytli žiadne zrážky. Údržba chodníka bola vykonaná deň pred škodovou udalosťou o 22:59 hod. a to posypom chodníka, s tým, že podľa údajov od poskytovateľa služby tento posypový materiál zostáva na mieste až do jeho odstránenia. Keďže zároveň v deň škodovej udalosti a ani predchádzajúci deň neboli zaznamenané žiadne zrážky, bolo podľa súdu prvej inštancie možné predpokladať, že tento posypový materiál vydržal na chodníku až do ďalšej údržby o 08:23 hod. Preto odstup 9 hod. a 24 minút nebol podľa súdu prvej inštancie vôbec nezvyčajný. Ďalej súd prvej inštancie považoval za podstatné, že

posypanie chodníka bolo vykonané podľa rozpisu a v rámci možnosti dodávateľa služieb a vzhľadom na poveternostné podmienky. Rovnako za významné považoval súd prvej inštancie nevyužitie telefonickej linky, na ktorú môžu občania volať v prípade nedostatočnej údržby, resp. potreby akútneho zásahu a považoval to za znak toho, že stav chodníka nebol alarmujúci do takej miery, že by žalovaného bolo možné viniť z nedostatočne vykonanej údržby. K otázke odstupov údržby miesta škodovej udalosti súd prvej inštancie prijal záver, že podľa denníku zimnej údržby predloženého žalovaným je začiatok vzniku ďalšej poľadovice zapísaný o 08:00 hod. a je teda logické, že keď dispečer zaznamenal poľadovicu o 08:00 hod, tak ďalšie vozidlo vyslal skôr ako predtým t. j. s odstupom 2 hod. 23 min.

3. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný splnil všetky svoje povinnosti ohľadom údržby chodníka do takej miery, že z jeho strany nedošlo k porušeniu právnej povinnosti v zmysle § 420 OZ a jeho zodpovednosť za škodu daná nie je. Zároveň mal zato, že nebolo preukázané, že by schodnosť chodníka neumožňovala bezpečnú chôdzu ani pri zvýšenej opatrnosti chodcov, keďže v čase škodovej udalosti nemal nikto iný problém so schodnosťou chodníka. Súd prvej inštancie vyjadril predpoklad, že ak by žalobkyňa vynaložila zvýšenú opatrosť, tak by sa jej nehoda nestala. Súčasne súd prvej inštancie nepovažoval za nepreukázané, že žalobkyňa mala vhodnú obuv, ktorú prezentovala v konaní. Za škodu, ktorá vznikla žalobkyni teda nebol podľa súdu prvej inštancie zodpovedný žalovaný ale žalobkyňa podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalovanému spolu s intervenientom na jeho strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Považovala za smerodajné závery predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, podľa ktorých bolo odhrňanie a posyp v deň úrazu a v mieste úrazu vykonávané až potom, čo k úrazu došlo. Vyvstáva teda otázka, či údržba vykonaná predchádzajúci deň o 22:59 bola dostatočná na to, aby jej účinky pretrvávali do rána druhého dňa, kedy bola údržba v tomto úseku vykonaná opätovne s odstupom 9 hod. a 24 minút. Resp. v prípade, že dostatočná nebola, či sa jednalo o taký stav, že povaha poveternostných podmienok a kapacitné možnosti žalovaného neumožňovali ho odvrátiť. Za relevantné sa tu podľa odvolacieho súdu javilo porovnanie odstupov údržby daného miesta dňa 9.1.2020, ktorý bol iba 2 hod. 23 min. K tomu odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že ak tu bola potreba a možnosť vykonať údržbu daného miesta s odstupom 2 hod. 23 min., javí sa odstup 9 hod. a 24 minút od predchádzajúcej údržby (ku koncu ktorého došlo k úrazu) ako neprímerane dlhý a je dôkazným bremenom žalovaného, aby preukázal, že tomu tak nebolo.

6. Žalobkyňa považovala za nelogické závery súdu prvej inštancie, že posypový materiál použitý deň pred úrazom žalobkyne vydržal na mieste až do ďalšej údržby vychádzajúce z výpovede poskytovateľa zimnej údržby, podľa ktorej ostáva posypový materiál na mieste až do odstránenia. Namietala, že pri uvedenom prístupe by postačovalo vykonať posyp iba raz pred zimou a tento by plnil svoju funkciu až do jari. To ale podľa žalobkyne nezodpovedá realite, keď je zrejmé, že posypový materiál podlieha poveternostným vplyvom, musí sa aplikovať opakovane, ako to vyplýva aj z výpovede svedka L., ktorý uviedol, že povrch môže byť zamrznutý aj po pol hodine od prejazdu sypača.

7. Žalobkyňa považovala za rozporné závery súdu prvej inštancie, že v čase úrazu bola poľadovica (bod 53 rozsudku OS) so záverom, že poľadovica vznikla o 8:00 hod. (bod 54 rozsudku OS). Tento záver nezodpovedá svedeckým výpovediam, ktoré uvádzali poľadovicu aj pred 8:00 hod. (7:15 – 7:50), resp. „večer padla poľadovica“ a „v ten deň bola silná poľadovica“. Potom podľa žalobkyne neobstojí záver súdu prvej inštancie, že údržba vykonaná deň pred úrazom o 22:59 bola dostatočná až do nasledujúceho dňa 8:23. Tiež podľa denníka vykonanej údržby nemožno podľa žalobkyne prijať záver o účinkoch vykonanej údržby a stave poľadovice na chodníku.

8. Žalobkyňa namietala aj to, že súd prvej inštancie považoval za významné, či bola údržba vykonaná v rámci možnosti dodávateľa služieb. To aj s odkazom na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za nevýznamné z hľadiska zodpovednosti žalovaného, ktorý je povinný zabezpečiť riadnu údržbu prípadne aj zabezpečením ďalšieho dodávateľa údržby. Možnosti zmluvného dodávateľa nemožno podľa žalobkyne stotožňovať s možnosťami samotného žalovaného.

9. Čo sa týka záverov súdu prvej inštancie založených na existencii telefonickej linky pre hlásenie potreby zimnej údržby, jej existencia nebola podľa žalobkyne preukázaná, no najmä nie je zrejmé, ako mohla jej existencia zabrániť vzniku úrazu. Podľa žalobkyne bolo v konaní zrejmé, že zamestnanci poskytovateľa služieb zimnej údržby vedeli o poľadovici pred vznikom úrazu, no nevykonali potrebné opatrenia.

10. Žalobkyňa spochybnila záver súdu prvej inštancie, že dispečer poskytovateľa zimnej údržby mal zaznamenať poľadovicu v deň úrazu o 8:00, a preto boli následne vykonané posypy s odstupom 2 hod. 23 min. Naopak je podľa žalobkyne z výpovede svedka L. zrejmé, že poľadovica bola sústavne od predchádzajúceho dňa, keďže svedok uviedol, že výjazd začal od večera a trval aj v ten deň keď sa stala nehoda. Žalobkyňa poukázala aj na jeho výpoveď, že môže sa stať, že sypač prejde okolo chodníka a po pol hodine tento znova zamrznutý. V kontexte uvedeného považovala žalobkyňa vykonanie údržby s odstupom 9 hod. a 24 minút za nedostatočné, a to aj s poukazom na oveľa kratší odstup medzi ďalšou údržbou.

11. Žalobkyňa v odvolaní namietala aj záver súdu prvej inštancie o porušení prevenčnej povinnosti z jej strany, a to aj závery o nepreukázaní použitia vhodnej obuvi z jej strany. Záverom odvolania žiadala pre prípad úspechu žalovaného v konaní aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 257 CSP s poukazom na okolnosti sporu a majetkovú situáciu žalovaného a intervenienta.

12. Intervenient na strane žalovaného žiadal vo vyjadrení k odvolaniu napadnutý rozsudok potvrdiť.

13. Žalobkyňa s vyjadrením intervenienta nesúhlasila a zotrvala na obsahu podaného odvolania.

14. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo veci samej potvrdiť podľa § 387 a vo výroku o trovách konania zmeniť podľa § 388 CSP.

15. V predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd konštatoval pochybenie v právnom posúdení veci podľa § 12 ods. 5 vyhl. č. 35/1984 Zb. a za správne právne posúdenie považoval aplikáciu ustanovení o všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ so zameraním sa na otázku porušenia právnej povinnosti údržby pozemnej komunikácie uloženú ustanovením § 3d ods. 6 zákona o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb, podľa ktorého vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

16. Súd prvej inštancie sa uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu dôsledne riadil a v novom rozhodnutí vec v súlade s ním správne právne posúdil. K tomu je potrebné uviesť, že zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ je konštruovaná ako zodpovednosť za zavinené porušenie právnej povinnosti. Pre úspech žaloby tak bolo nevyhnutné preukázať, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti citovanej v predchádzajúcom odseku.

17. Ohľadom skutkových okolností naznačil odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, že v konaní vyvstáva otázka, či údržba vykonaná predchádzajúci deň o 22:59 bola dostatočná na to, aby jej účinky pretrvávali do rána druhého dňa, kedy bola údržba v tomto úseku vykonaná opätovne s odstupom 9 hod. a 24 minút. Odvolací súd tiež uviedol, že relevantné sa javí porovnanie odstupov údržby daného miesta dňa 9.1.2020, ktorý bol iba 2 hod. 23 min.

18. Hoci odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí pripúšťal ako relevantné pre otázku riadnej údržby porovnanie odstupov údržby danej komunikácie, je zrejmé, že otázka odstupov údržby nie je v tomto konaní izolovaná a jediná, z ktorej možno vychádzať, a že po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie boli zistené ďalšie okolnosti. Zo stanoviska spoločnosti E. M. M. zo dňa 09.11.2022 súd prvej inštancie zistil, že dňa 08.01.2020 bol vznik poľadovice o 20:30 hod., ktorá trvala do nasledujúceho dňa do 03:30 hod. Posyp na cestnej komunikácii bol vykonaný o 23:14 hod. a na chodníkoch bol vykonaný o 22:59 hod. Teplota vzduchu sa pohybovala okolo 0 °C, nevyskytli sa žiadne zrážky. Dňa 09.01.2020 bol posyp cestnej komunikácie vykonaný v čase o 7:29 hod. a ďalší posyp na cestnej komunikácii bol vykonaný v čase 10:57 hod. Posyp na chodníkoch bol vykonaný o 08:23 hod. a o 10:46 hod. Teplota vzduchu sa pohybovala okolo 0 °C, nevyskytli sa žiadne zrážky. Posyp bol uskutočnený materiálom, ktorý sa skladá zo soli a kameniva v pomere 50:50 alebo v pomere 70 % kameniva a 30 % soli.

19. Uvedené skutkové závery žalobkyňa samé o sebe nespochybňuje, považuje však vyššie popísanú údržbu za nedostatočnú poukazujúc na skrátenie intervalov údržby dňa 09.01.2020. Ako však vyplýva z uvedeného, zimná údržba tu bola vykonávaná v situácii, kedy sa nevyskytovali žiadne zrážky a poľadovica vznikala ako dôsledok namŕzania vzdušnej vlhkosti, teda logicky menej intenzívne ako v dôsledku namŕzania zrážok. V zmysle uvedeného je potom potrebné pristupovať aj k interpretácii vyjadrenia, že posypový materiál ostáva na mieste až do odstránenia, pretože bez existencie zrážok sa logicky podáva, že k jeho ubúdaniu z udržiavaného povrchu dochádza podstatne pomalšie ako keď je v prípade zrážok týmito prekrytý alebo odplavovaný. Resp. pomalšie sa bez zrážok vytrácajú účinky posypu. Vyjadrenia k zotrvaní posypového materiálu namiesto údržby prezentované v rámci výpovedí či stanovísk, preto nebolo správne chápať v absurdnom zmysle, že zotrvá na mieste údržby od jesene do jari, ale práve ako zdôraznenie závislosti účinkov posypu od charakteru počasia, ktoré na aplikovaný posyp vplýva.

20. Pokiaľ teda v konaní vyšlo najavo, že poľadovica vznikala ako dôsledok namŕzania vzdušnej vlhkosti a nie ako dôsledok zrážok, obostojí záver súdu prvej inštancie, že údržba vykonaná v zistených časoch a zisteným spôsobom (posyp kamenivo-soľ) pred úrazom bola dostatočná na to, aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti žalovaným ako správcom pozemných komunikácií udržiavať tieto v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené. Samotné zníženie dvoch nasledujúcich intervalov údržby daného miesta nepostačuje na to, aby spochybnilo záver, že za uvedeného počasia účinky údržby vykonanej pred úrazom boli dostatočné. Pri tom správne súd prvej inštancie zohľadnil aj to, že v konaní nebolo tvrdené a preukázané, že by problémy so schodnosťou daného miesta mali aj ďalší chodci.

21. Pri reálnom vnímaní následkov zimného počasia a možností zimnej údržby je nevyhnutné akceptovať, že odstránenie následkov zimného počasia zo 100 % povrchu komunikácií nie je prakticky možné. Okrem iného aj pre to čo bolo zmienené v konaní, že aplikácia posypových materiálov má v záujme ochrany životného prostredia tiež svoje právne limity. To nevyhnutne znamená, že aj pri vykonaní údržby správcom komunikácie plne v súlade s citovaným ustanovením § 3d ods. 6 zákona o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb, budú stále existovať nejaké miesta na komunikáciách, na ktorých sa účinky zimného počasia nevyhnutne prejavia a dôjde na nich k nehodám alebo k pádom, typicky v dôsledku klzkého povrchu. Tieto situácie je potrebné vnímať ako akceptovateľné riziko a nie je nevyhnutné, aby boli následkom porušenia právnej povinnosti kohokoľvek, a aby za následky pri nich vzniknuté vznikala zodpovednosť za škodu. Tak aj v posudzovanom prípade sa odvolací súd nestotožňuje so záverom, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu prevenčnej povinnosti spočívajúcej v nedostatočnej opatrnosti žalobkyne. Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné akceptovať, že k úrazom tohto typu dochádza do istej miery aj za situácie, že správca komunikácie ako aj poškodený konajú plne v súlade s právnymi predpismi. Hoci záver súdu prvej inštancie o porušení prevenčnej povinnosti zo strany žalobkyne nebol správny, nemení to nič na správnosti jeho záverov o absencii zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá žalobkyni vznikla.

22. Nad rámec vyššie uvedeného zásadného východiska pre konštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd k niektorým odvolacím námietkam žalobkyne osobitne uvádza:

23. Pokiaľ svedok L. uviedol, že povrch môže byť zamrznutý aj po pol hodine od prejazdu sypača, je z kontextu jeho výpovede zrejmé, že sa jednalo o všeobecné konštatovanie a nie vyjadrenie ku konkrétnej situácii posudzovanej v konaní.

24. Pokiaľ žalobkyňa považovala za rozporné závery súdu prvej inštancie, že v čase úrazu bola poľadovica (bod 53 rozsudku OS) so záverom, že poľadovica vznikla o 8:00 hod. (bod 54 rozsudku OS), je potrebné rozlišovať vznik poľadovice, kedy sa poľadovica na povrchu neustále ďalej a ďalej vytvára od jej trvania, kedy v dôsledku teplôt pod bodom mrazu ostane povrch namrznutý, hoci sa poľadovica ďalej netvorí.

25. Žalobkyňa správne namietala, že súd prvej inštancie považoval za významné, či bola údržba vykonaná v rámci možností dodávateľa služieb. Možnosti zmluvného dodávateľa zimnej údržby skutočne nemožno stotožňovať s možnosťami samotného správcu komunikácie, ktoré sú pre posúdenie splnenia jeho povinnosti rozhodujúce. Na tejto otázke však napadnuté rozhodnutie založené nebolo a jej riešenie preto ostalo bez vplyvu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Čo sa týka záverov súdu prvej inštancie ohľadom existencie telefonickkej linky pre hlásenie potreby zimnej údržby a jej nevyužitia v rozhodnom čase, súd ich založil na absencii popretia zo strany žalobkyne, čo je prípustný postup. Súčasne z toho nedovodzoval, že by jej existencia mohla zabrániť vzniku úrazu ako namieta žalobkyňa, ale podporne tým dovodzoval, že údržba bola vykonaná v dostatočnom rozsahu, keďže nebola občanmi hlásená potreba údržby.

27. Pokiaľ žalobkyňa spochybnila záver súdu prvej inštancie, že dispečer poskytovateľa zimnej údržby mal zaznamenať poľadovicu v deň úrazu o 8:00, tento záver zodpovedá denníku zimnej údržby, tak ako ho oboznámil súd prvej inštancie v zmysle záverov ods. 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Aj na tomto mieste odvolací súd odkazuje na vyššie uvedenú potrebu rozlišovania vzniku a trvania poľadovice.

28. Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky žalobkyne čo do rozhodnutia vo veci samej dôvodné a odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku I. o zamietnutí žaloby potvrdil.

29. Odvolanie žalobkyne však považoval odvolací súd za dôvodné vo výroku o trovách konania, kde aj podľa odvolacieho súdu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné trovy konania úspešnému žalovanému a intervenientovi na jeho strane nepriznať (§ 257 CSP). Tieto dôvody spočívajú v povahe veci. Ako bolo uvedené vyššie, k úrazom, aký utrpela aj žalobkyňa dochádza do istej miery aj za situácie, že správca komunikácie ako aj poškodený konajú plne v súlade s právnymi predpismi, keďže z povahy následkov zimného počasia a pri dostupných (aj právne obmedzených) možnostiach zimnej údržby je nevyhnutné akceptovať, že odstránenie následkov zimného počasia zo 100 % povrchu komunikácií nie je prakticky možné. Bez súdneho konania je však mimoriadne zložitá zistiť, že sa jednalo práve o takúto situáciu, a že správca komunikácie skutočne svojim povinnostiam dostál. Pred jeho začatím nemala žalobkyňa k dispozícii podklady o realizovanej zimnej údržbe. Hoci sa na tieto odvolával intervenient vo svojom vyjadrení zo dňa 22.04.2020, žalobkyňa ich podrobne nepreukázala ani on. Žalobkyňa tak nemala ako sama vyhodnotiť, či bola zimná údržba zo strany žalovaného vykonaná dostatočne k poveternostným pomerom a tieto okolnosti vyšli najavo až v konaní. Zaťažiť žalobkyňu náhradou trov konania, hoci bola v konaní neúspešná, sa v danej situácii javí ako prílišná tvrdosť zákona a odvolací súd v uvedenej povahe veci vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré zmenil výrok napadnutého rozhodnutia o trovách konania a žalovanému, a intervenientovi na jeho strane napriek ich úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania ako aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP) nepriznal.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).